

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1813/2024
04.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Крстић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Ивана Марковић, адвокат из ..., ради поништаја анекса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2090/23 од 23.11.2023. године, исправљене решењем истог суда Гж1 2090/23 од 29.03.2024. године, у седници већа одржаној 04.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2090/23 од 23.11.2023. године, исправљене решењем истог суда Гж1 2090/23 од 29.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 863/2022 од 14.02.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је апсолутно ништав анекс број 4 Уговора о раду од 22.02.2022. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 62.250,00 динара са каматом.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2090/23 од 23.11.2023. године, исправљеном решењем истог суда Гж1 2090/23 од 29.03.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је апсолутно ништав анекс број 4 Уговора о раду од 22.02.2022. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 95.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.04.2022. године. Предмет тужбеног захтева је поништај анекса број 4 Уговора о раду од 22.02.2022. године, којим је измењен уговор о раду у делу који се односи на премештај тужиоца на друго радно место.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, а према вредности спора.

Наиме, иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа. Имајући у виду наведено, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 441. ЗПП.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да у конкретном случају нема места примени одредаба о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, у конкретном случају, ревизија није дозвољена, јер се наведена одредба не може применити у споровима у којима је посебним одредбама овог закона (члан 441. ЗПП), предвиђено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена, јер специјално правилно искључује примену општих правила.

Врховни суд је стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**